

Киръ* (*kir, s. t. Saleté, ordure, crasse*). с. м. съ член. **Кирътъ,** [мн. ч. **Кирофе, съ чл.** **Кирофе-тъ, Кирове-тъ**] грязь на тѣлѣ: Слѣдъ това ся намазва съ блажно или съ дръвено масло, гдѣ-то има киръ по снагѣ-тѣ му. *Л. Д. 1870 р. 92.* Да ми видишъ кошуля-та Ненспрана три години, Кошуля-та киръ фатила Я земи *иже*, испери *иже.* *M. 501.*

Киръ (пр. *kîr* господинъ — приставляется къ имени) почетная приставка къ имени: Запросило Бедже Муратбедже попросило киръ бѣла Марія. Ъ просило три години дана, Той *иже* просить, тал го не зематъ. *M. 123. ум.* **Кирчо** с. с., мн. ч. **Кирчовци**, господчикъ: Чакамы кирчовцы и синюрачовцы да ни донесѫтъ всичко иѣщо за въ дюгана. *Л. Д. 1869 р. 233.*

Кисаль пр. (Ц.) см. кисель: Устояното млѣко, было то кысало или прокиша, нагрѣватъ такожде само излегка. *Л. Д. 1875 р. 95.*

Киселецъ с. м. щавель пр. кислекъ.

Киселина с. ж. 1) кислота 2) закваска?: Люта кучка въ кляникъ лежитъ (киселина). *M. р. 530. (там.).*

Киселица с. м. 1) дикая яблоня и ея плодъ: Кыселицата никогда не ражда яблъкы. *Ч. 168.* Лѣже го като малко дѣте съ кыселици. *Ч. 182.* Дѣ е гробътъ му? Тамъ доле подъ кыселицата. 3. 34. 2-родъ прививной яблони и ея плодъ. 3) щавель. Ч. (пр. киселецъ, кислекъ). 4) перенос. знач. злюка, злючка: Това момчѣ съ страшна кыселица, сирѣчь много са срѣди.

Кисель **Кисела** **Кисело** пр. кислый: Забжорориши са тамъ съ левустите жени и допесешъ кисель хлѣбъ! 3. 98. Земледѣлецъ доволно чѣсто ще да има дѣло съ кисели почви. 3. 249. Кисело винце-весело срѣце. Кысель, като Арнаутинъ (-срѣдить). Ч. 168. **Кисело млѣко** с. с. 1) кислое молоко, простокваша: Селскное блюдо въ благодѣньи никогда не быва безъ сирање и кисяло млѣко. *Нк. 38.* 2) Название дѣтской игры: Едно момчѣ сѣдне на едно място, даджть му единъ поясь да го дръжи за единъ край, а за другий го хване друго едно момче, подскача и обыкаля наоколо, другитѣ навръзватъ на поесетѣ си по единъ топка и удриять го по грѣбътъ съ тонкѣтѣ връзана на всѣко момчѣ на поясътъ му отъ вѣзлы и каззватъ: „Кисело ли ти е млѣкото?“ а то старае да докѣтне никога съ ногатѣ и което докѣтне, пакъ него турятъ за кисяло млѣко. Ч. 9.

Киселякъ с. м. 1) кислое вино: Сего хората умѣшть и отъ киселяка да направявътъ добро вино и да го продаватъ по 50 и по 100 гроша окажж. *Л. Д. 1869 р. 175.* 2) щавель. *Бог.*

Киселѣкъ ил. дл. подкисливаю, подкислю: Тиргия е онова ве-